

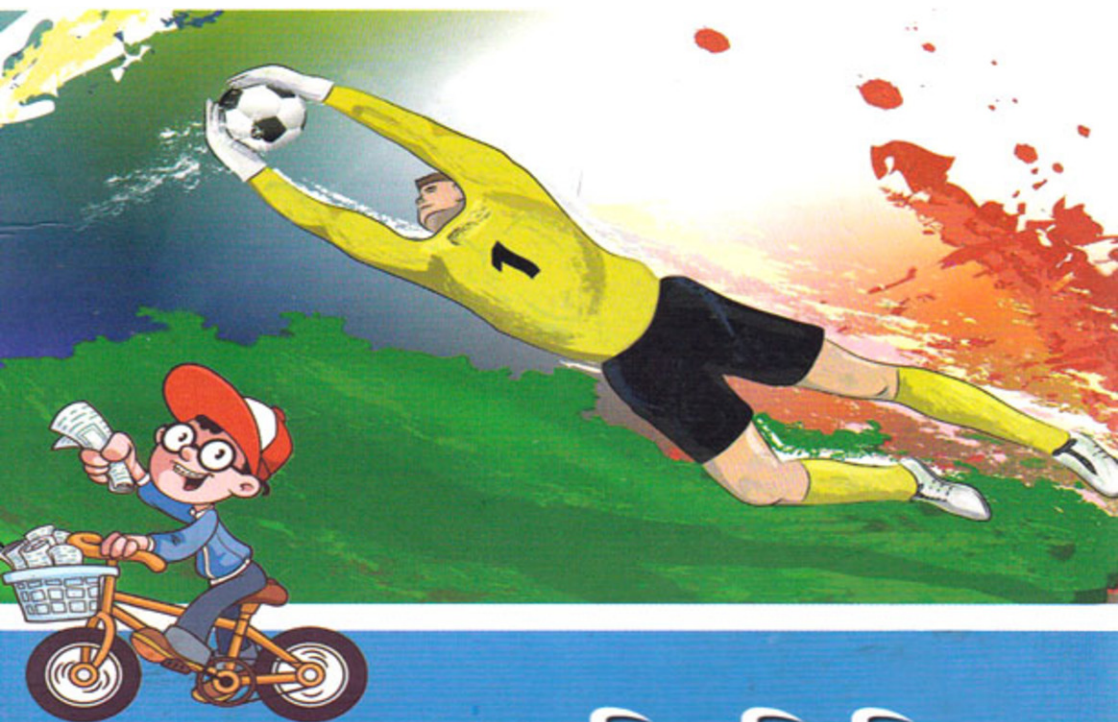


ကလေး လူငယ်စာရုံ

ဘောလုံးဂိုးဖမ်းသမားလေး ဆင်

နှင့်

ကလေးဝတ္ထုတိုများ



မောင်ခေတ်ထွန်း

ဘောလုံးဂိုးဖမ်းသမားလေး "ဆင်"

"ဆင်ဒေါ့" အသက်မှာ ၁၂ နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သည်။ သူ့ အရပ်သည် ခပ်ရှည်ရှည်၊ လက်တံကလည်း ရှည်ရှည်။ ခြေထောက်ကတော့ သေးသွယ်သည်။ မျက်လုံးပြူးပြူး၊ မျက်လုံးက အညိုရောင်။ "ရုပ်ချောချော ကောင်ကလေး" ဟု လူအများက "ဆင်"ကို ကြည့်၍ ပြောကြသည်။

ဆင်သည် လူတော်ကျောင်းသားတော့ မဟုတ်ချေ။ သို့သော် သူသည် ဘောလုံးဂိုးဖမ်းတော့ တော်သူဖြစ်သည်။ သူသည် ကျောင်းမအပ်မီက သူ့မိခင်နှင့် ဘောလုံး ဆော့ကစားခဲ့သည်။ သူ့မိခင်က ဘောလုံးကို ကန်၍ သူက လုံးကိုဖမ်းသည်။ မကြာမီ ဆင်သည် သူ့မိခင် ကန်လိုက်သည့် ဘောလုံးတိုင်းကို ဖမ်းနိုင်သည့် အဆင့်ထိ ကျွမ်းကျင်လာခဲ့သည်။ ဆင်သည် ကျောင်းမတက်ချင်ပေ။ သို့သော် သူသည် ကျောင်းဆင်းချိန် ညနေ ၄ နာရီရောက်လျှင် အလွန်ဘောလုံး ဂိုးဖမ်းသမားလေး "ဆင်" နှင့် ကလေးဝတ္ထုတိုများ ၃ ပျော်သည်။ ထိုအချိန်သည် သင်ခန်းစာများ သင်ကြားပြီး သွား၍ ကစားကွင်းတွင် ဘောလုံးကစားရသည့်အချိန် ဖြစ်သည်။ နေ့စဉ် သူတို့ သူငယ်ချင်းများ သည် ကစားကွင်းတွင် ဘောလုံးကစားကြရသည်။ ဆင်သည် အမြဲတမ်း ဂိုးဖမ်းရသည်။



နွေရာသီကျောင်းပိတ်ရက်ရှည် ပိတ်သည့်ကာလသည် "ဆင်"အဖို့ အပျော်ရွှင်ဆုံး အချိန်ဖြစ်သည်။ သူတို့ လူငယ်အုပ်စုသည် နေ့စဉ် တစ်ချိန်လုံး ဘောလုံးကန်ကြသည်။ သူတို့ သည် အင်္ကျီများကို နှစ်မီတာအကွာအဝေးထား၍ မြေကြီးပေါ်တွင် ချွတ်ပုံကြသည်။ ဆင်က အင်္ကျီပုံ နှစ်ပုံကြားတွင် ရပ်ကာ ဂိုးဖမ်းသမားလုပ်ရသည်။ ဆင် အသက် ၁၂နှစ် အရွယ်တွင် သူ့ကျောင်းဘောလုံးအသင်း၏ ဂိုးသမား ဖြစ်လာခဲ့သည်။ "ဘာ့တရီပါ"က ဘောလုံး အသင်းခေါင်းဆောင် ဖြစ်သည်။ "ဘာ့တရီပါ"က ဆင် ကို ဂိုးဖမ်းလေ့ကျင့်ပေးသည်။ "ဘာ့တရီပါ" ကန်

သွင်းသည့် ဘောလုံးကို ဆင်က ရအောင်ဖမ်းရသည် ။

"ငါကန်သွင်းလိုက်တဲ့ ဘောလုံးကို ဖမ်းနိုင်တာများမှ တစ်ဖက်အသင်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်တဲ့ အခါ သူတို့ ဂိုးမသွင်းနိုင်အောင် ကာကွယ်နိုင်မှာ ကွ" ဟု "ဘာ့တရိုပါ"က ဘောလုံးဖမ်း လေ့ကျင့်ကွင်းဆင်းနေစဉ် မကြာခဏ ပြောသည် ။

သို့သော် "ဆင်"တို့ ဘောလုံးအသင်းကို ဂိုးသွင်းနိုင်သည့် အသင်း မရှိသေးချေ။ "ဆင်"သည် အမှန်ပင် ဂိုးသမားကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်သည် ။



"ဆင်"တို့ မြို့၏ မြို့တော်ဝန်သည် ဘောလုံးဝါသနာအိုး ဖြစ်သည် ။
ဘောလုံးပွဲ ရာသီရောက်တိုင်း မြို့နယ်ကျောင်းပေါင်းစုံ ဘောလုံးပွဲကို
ကျင်းပပေးပြီး အကောင်းဆုံး ဘောလုံးအသင်းကို နှစ်စဉ် ဆုဖလားပေး
အပ်ချီးမြှင့်စမြဲ ဖြစ်သည် ။

"ဒီနှစ်ဆုဖလားကို ငါတို့ ပဲရယူမယ်"ဟု သူတို့ ဘောလုံးအဖွဲ့ခေါင်း
ဆောင် "ဘုတရိပါက ပြောသည် ။

"ဆင်"တို့ ဘောလုံးအသင်းသည် ဘောလုံးပွဲပေါင်းများ စွာကို ကစား
ခဲ့ကြသည် ။ သို့သော် တစ်ကြိမ်မျှ အရှုံး ...

"ဒီအသင်းက အမြဲတမ်း အနိုင်ရတာချည်းပဲ။ တယ် တော်တဲ့
အသင်းပဲ"ဟု သူတို့ အသင်းကို လူအများက ချီးကျူးကြသည် ။

"အဲဒါ ဂိုးဖမ်းသမား ကောင်းလို့ ပေါ့။ သိပ်တော်တဲ့ ဂိုးသမားပဲ"ဟု
ဂိုးသမား "ဆင်"ကို အမွှမ်းတင်ကြသည် ။

ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲကား နီးသထက် နီး လာပြီဖြစ်၍ လူတိုင်း စိတ်လှူ
ပ်ရှားလျက် ရှိနေကြသည် ။ "ဆင်"တို့ အသင်းလည်း မြို့တော်ဝန်ဖလား
နောက်ဆုံးဗိုလ်လုပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည် ။

"နောက်ဆုံး ဗိုလ်လုပွဲမှာ ငါတို့ နိုင်ရမယ်"

ဟု ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ "ဘုတရိပါ"က သူတို့ အားလုံး၏ စိတ်ကို
တွန်းအားပေးထားသည် ။

ထိုအချိန်တွင် ကျောင်းစစ်ဆင်ရေး အရာရှိသည် "ဆင်" တို့ ကျောင်း
သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည် ။ "ဆင်"သည် စစ်ဆေးရေး အရာရှိမေးသမျှ သ
င်ခန်းစာနှင့် ပတ်သက်သည့် မေးခွန်းများကို သိပ်မဖြေကြားနိုင်ခဲ့ပေ။ စ

စံဆေးရေးအရာရှိသည် "ဆင်" အပေါ် ကျေနပ်မှု မရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် စံဆေးရေးအရာရှိက "ဆင်"၏ ဆရာအား -

"ဒီလူငယ်ကလေးဟာ ဒီကျောင်းမှာ ဆိုရင် သိပ်တိုးတက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး ။ ကျောင်းပြောင်းမှ ဖြစ်မယ်။ နောက်ကျောင်းဆိုရင် အထူးအကူအညီတွေလည်း ရမှာ မို့ စာတော်တဲ့ လူငယ် ဖြစ်လာမှာ ဧကန်ပဲ။ ဒီကလေးကို မနက်ဖြန်ကစပြီး ပြောင်းပါ"ဟု ပြောကြားလေသည် ။

"ဆင်"သည် ကျောင်းမပြောင်းချင်ပေ။ သူသည် မြို့တော်ဝန်ဖလား နောက်ဆုံး ဘောလုံးဗိုလ်လုပွဲကို အလွန် ကစားချင်နေသည် ။ လက်လွှတ်ခံ၍ မဖြစ်ပေ။

"ငါ့တပည့် ငါတို့ ကျောင်းအတွက် နောက်ဆုံး ဗိုလ်လုပွဲမှာ တော့ ကစားနိုင်ပါသေးတယ်"ဟု "ဆင်"၏ အတန်းပိုင်ဆရာက ပြောသည် ။ ။

ထိုစကားကိုကြားသော် ဘောလုံးအဖွဲ့ခေါင်းဆောင် "ဘွဲ့တရီပါ"က "ဆရာ ဘာပြောလိုက်ပါသလဲ။ ကျွန်တော်ဟာ အသင်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အသင်းမှာ ဒီလို ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ ကလေးကို ထည့်မကစားစေချင်ပါဘူး။ အဝင်မခံချင်ပါဘူး"ဟု ပျာပျာသလဲ ပြောလေသည် ။

ထိုအခါ ဆရာက "ဒါဖြင့် ဂိုးသမားကို ဘယ်သူ့ကို ထားမှာ လဲ"ဟု မေးသည် ။

"ဂိုးသမားလား၊ ကျွန်တော် ဂိုးသမားကို ဝယ်နိုင်ပါတယ်။ ရောင်းနိုင်ပါသလား"ဟု အသင်းခေါင်းဆောင် "ဘွဲ့တရီပါ" က ပြန်ပြောသည် ။

"ဘာ ... မင်းဘာကို ဆိုလိုတာလဲ။ ရောင်းနိုင်တယ်။ ဝယ်နိုင်တယ် ဟုတ်လား"

ဆရာက မျက်လုံးပြူးကျယ်ကာ မေးလိုက်သည် ။

အသင်းခေါင်းဆောင်က "ဂိုးသမားကို ရှာရတာ လွယ်ကူတာကို ဆိုတာပါ"ဟု ပြောကာ "ဆင်"ဘက်သို့ လှည့်၍ -

"ကဲ ... လူမိုက်ကလေး ဆင်၊ နောက်ဂိုးဖမ်းသမားအတွက် မင်းရဲ့ ဂျာစီအင်္ကျီကို ငါ့ကိုချွတ်ပေးပေတော့"ဟု ပြောကြား လိုက်လေသည်။ ။

ထိုစကားကြားသော် "ဆင်"သည် အလွန်ဒေါသ ထွက်သွားသည်။ ။ သူသည် အလွန်လှသည့် သူ့ဂျာစီအင်္ကျီလေးကို နှစ်သက်မြတ်နိုးကာ အလွန်ဂုဏ်ယူနေသူ ဖြစ်သည်။ ။ ယခု အသင်းခေါင်းဆောင် "ဘွဲ့တရီပါ"ကြောင့် သူ့ဂျာစီအင်္ကျီကလေးကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ။

"အင်္ကျီကို မြန်မြန်ချွတ်၊ ငါလိုချင်ပြီ။ ဂိုးသမားကို ဝယ်နိုင်တယ်၊ ရောင်းနိုင်တယ်ကွ သိရဲ့ လာ"ဟု "ဘွဲ့တရီပါ" က အော်ပြောနေသည်။ ။

"ဆင်"သည် ဂျာစီအင်္ကျီကို ချွတ်ကာ "ဘွဲ့တရီ ပါ"ဆီ ပစ်ပေးလိုက်ကာ "ကျွန်တော် ခင်ဗျားဆီက ဘယ်တော့မှ မဝယ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကိုရောင်းမယ်" ဟု ပြောကြား လိုက်လေသည်။ ။

ထိုသို့ဖြင့် "ဆင်"သည် ကျောင်းသစ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ သူ့ဘဝသစ်ကို စတင်လေသည်။ ။ ထိုကျောင်းသစ်တွင် သူအလွန်နှစ်သက်သည့် အစီအစဉ်တစ်ခုကို မကြာမီ တွေ့ရှိရလေသည်။ ။ နေ့စဉ် နံနက်တိုင်း ကျောင်းသားများ ကျောင်းကစားတွင်းတွင် ဘောလုံးကစားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

"ဆင်" သည် လူရွေးချယ်ကာ ဘောလုံးအသင်းကို ဖွဲ့စည်းလိုက်သည် ။ သူကတော့ အစဉ်အမြဲ ဂိုးသမားပင်။ နှစ်နှစ်ကြာသည် အထိ "ဆင်"သည် လူငယ်ကလေးများ နှင့် ဘောလုံးကန်ခဲ့သည် ။ သို့သော် သူ့အသက် ၁၅ နှစ်တွင် သူသည် အလုပ်တစ်ခုကို ရှာတွေ့ခဲ့သည် ။

တစ်နေ့တွင် သူ့မိခင်က သူ့အား -

"သားဟာ ကျောင်းစာကိုလည်း ကောင်းကောင်း မကြိုးစား၊ သားဘဝတစ်ခုလုံး ဘောလုံးပဲ ကစားနေတယ်။ အခုအချိန်ဟာ သားအလုပ်တစ်ခုလုပ်ဖို့ အချိန်တန်ပြီ"ဟု ပြောကြားလေသည် ။

ထိုသို့ဖြင့် "ဆင်"မိခင်သည် "ဆင်"ကို စက်ရုံဆီ ခေါ်ဆောင်သွားသည် ။ သို့သော် "ဆင်"သည် အလုပ်မလုပ် လိုပေ။ ထို့ကြောင့် အလုပ်ရှင်နှင့် တွေ့သောအခါ "ဆင်"က လူဆိုးကလေးဟန်ဆောင်သည် ။ သို့ဖြစ်၍ မည်သည့်အလုပ် ရှင်ကမျှ သူ့ကို အလုပ်မခန့်ဝံ့ကြချေ။ "ဆင်" မိခင်သည် "ဆင်"ကို အတော်ပင် စိတ်ဆိုးသွားသည် ။ ။

"မင်းဟာ တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကောင်ပဲ"ဟု သူ့မိခင်က ဆူသည် ။

"ဆင်"က "ကျွန်တော် ဉာဏ်ထိုင်းသူ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ အမေက ကျောင်းစစ်ဆေးရေး အရာရှိကို ဘာကြောင့် မပြောလိုက်တာလဲ။ ကျွန်တော် ဉာဏ်ထိုင်းတဲ့ ကလေးဆိုပြီး လူငယ်ပြုပြင်ရေးကျောင်းကို ပြောင်းရတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် အလုပ်မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ ဉာဏ် ထိုင်းသူတစ်ယောက်ပါ"ဟု ပြောဆိုလေသည် ။

အရွယ်ရောက်ပြီး လူငယ်များ စက်ရုံများ တွင် အလုပ်ဝင်ကြသည် ။ "ဆင်"တစ်ယောက်သာ အလုပ်မလုပ်ပေ။ သူသည် ကစားကွင်းတွင် ဘောလုံးကစားလျက် ရှိနေသည် ။ စက်ရုံဘေးနားက "ဆင်"ဖြတ်သွားလျှင် စက်ရုံတွင် အလုပ်လုပ်နေသော လူငယ်ကလေးများ သည် ပြတင်း

ပေါက်မှ "ဆင်"ကို ငေးမောကြည့်ရှုကြသည်။ သူတို့ အလုပ်လုပ်နေစဉ်
"ဆင်"က တစ်နေ့လုံး ဘောလုံးကစားနေသည်။

"ဆင်ဟာ ဉာဏ်ထိုင်းသူပဲ"

ဟု လူငယ်လေး တစ်ယောက်ကဆိုရာ အခြားတစ်ယောက် "သူဟာ
ငါတို့ ထက် တော်တယ်လို့ ထင်တာပဲ" ဟု ထင်ကြေးပေးသည်။

"ဆင်" အသက် ၁၉ နှစ်တွင် ပထမဆုံး အလုပ်ရရှိသည်။ သို့သော်
စက်ရုံတွင် လုပ်ရသည့် အလုပ်မဟုတ်ချေ။ အပန်းဖြေစခန်းတစ်ခုတွင်
ဂိုးသမားအဖြစ် တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရသည့် အလုပ်ဖြစ်သည်။ "ဆင်"
စိတ်အဝင်စားဆုံး အလုပ်ဖြစ်သည်။ အပန်းဖြေစခန်းက သိပ်ကျယ်ကျယ်
ယ် မဟုတ်။

လူများ သည် အလုပ်ပြီးဆုံးကြပြီးနောက် အဆိုပါ အပန်းဖြေနေရာ
လေးသို့ လာရောက်ကြကာ နှစ်သက်ရာ ကစားနည်းများကို ပျော်ပျော်ရွှင်
ရွှင် ကစားကြသည်။ ကစား နည်းတစ်မျိုးအတွက် ငွေပဲနီ အနည်းငယ်သာ
ကုန်ကျသည်။ ကစားရာတွင် အနိုင်ရရှိသူတိုင်းကို ဆုပေးသည်။
။ လူများ သည် ငွေအနည်းငယ်ပေးကာ ကစားရုံဖြင့် ဆုသို့မဟုတ်
ငွေများကို ရယူကြိုးစားနိုင်ကြလေသည်။ ကစားနည်း အမျိုးမျိုးရှိရာ
မြားပစ်ပြိုင်ပွဲ၊ ပန်းကန်လုံး၊ ပန်းကန် ပြားများကို သစ်သားလုံးဖြင့် ပစ်
ကစားနည်း၊ ဘောလုံးကန်ပြိုင်ပွဲ ကစားနည်းတို့ ပါဝင်ကြသည်။ "ဆင်"
"သည် ဘောလုံး ပြိုင်ပွဲ ကျင်းပသည့်အခါ လုပ်ငန်းဝင်ရသည်။ ဘော
လုံးပြိုင် ပွဲဝင်သူများ သည် ဘောလုံးကန်၍ ဂိုးသွင်းရသည်။ ဂိုးတိုင် အ
စစ်၊ ဘောလုံးအစစ်များ ဖြင့် ကစားရခြင်းဖြစ်သည်။ ဂိုး တိုင်က သာမန်

ထက် အနည်းငယ်သေးသည် ။ သို့သော် ဂိုးတိုင်သေးငယ်သည် ကို မည်သူမျှ သတိမထားမိကြချေ။ "ဆင်"အလုပ်က ဂိုးဖမ်းရသည် ။

"တစ်ခါဂိုးသွင်းရင် သုံးပဲနီ၊ ဂိုးဝင်သွားရင် ခြောက်ပဲနီ ဆုကြေးရမယ်။ ပြိုင်ကြပါ။ ပြိုင်ကြပါ"ဟု "ဆင်"က လူခေါ်ရသည် ။

"ဆင်"သည် သူ့အလုပ်ကို အကောင်းဆုံး လုပ်ပြနိုင်ခဲ့သည် ။ "ဆင်"သည် ဂိုးဖမ်းတော်သူဖြစ်၍ ဂိုးဝင်အောင် သွင်းနိုင်သူ သိပ်မရှိလှ။ အပန်းဖြေစခန်းပိုင်ရှင် "မက်ဂီ ဘရန်"သည် မကြာမကြာ "ဆင်"ကို လာရောက်ကြည့်သည် ။ ငွေတွေကို သိမ်းသည် ။

"ဒီသူငယ် လူရိုးလူအပဲ ဖြစ်မယ်"ဟု "မက်ဂီ" က တွေးထင်ခဲ့သည် ။ ခြောက်နှစ်အကြာတွင် မက်ဂီသည် အပန်းဖြေစခန်းကို ရောင်းရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။ ထိုအချိန်တွင် "ဆင်"သည် ငွေများ စွာစုမိနိုင်ခဲ့၍ "မက်ဂီထံ" မှ အပန်းဖြေစခန်းကို ဝယ်ယူနိုင်ခဲ့သည် ။

"သိပ်ကျေးဇူးတင်တယ် ဆင်။ လူတွေက မင်းဟာ တော်တော်တုံးတဲ့ သူပဲ။ လူအပဲလို့ ပြောဆိုကြတယ်။ အမှန်မှာ တော့ မင်းဟာ သူတို့ ထက် ပါးနပ်လိမ္မာတဲ့ လူငယ်လေးပါပဲ"ဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ ပြောဆိုလိုက်လေသည် ။

ထိုသို့ဖြင့် နှစ်တွေကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည် ။ ယခုအချိန်တွင် "ဆင်"သည် လူချမ်းသာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်နေလေပြီ။ သို့သော် သူသည် အပန်းဖြေစခန်းပိုင်ရှင် ဖြစ်သော်လည်း သူ့ဝါသနာကိုကား မစွန့်လွှတ်။ ဂိုးဖမ်းသမားအဖြစ် တာဝန် ယူနေသေးသည် ။

ထိုအချိန်တွင် "ဘာ့တရီပါ"သည် ထင်ရှားသော ဘောလုံးသမားတစ်ယောက်အဖြစ် ကျော်ကြားလျက်ရှိသည် ။ သူသည် ဘောကန် အလွန်တော်သူဖြစ်သည် ။ အနိုင်ဂိုး မြောက်မြားစွာကို ထည့်သွင်းပေးခဲ့သူ ဖြစ်

သည် ။ အင်္ဂလန်နိုင်ငံအတွင်းရှိ ဘောလုံးအသင်းများမှ ဂိုးသမားများ သည် "ဘုတရီပါ" ကန်ပြီဆိုလျှင် ကြောက်နူးတုန် ကြသည် ။

"ဘုတရီပါ" သည် မြို့တော်ဘောလုံးအသင်း၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည် ။

တစ်ညတွင် "ဘုတရီပါ"သည် "ဆင်"၏ အပန်း ဖြေစခန်းသို့ လာရောက်လည်ပတ်သည် ။ ထိုညသည် "ဆင်"ထင်ရှားကျော်ကြားလာမည့် ညဖြစ်သည် ။ ။

"ဘုတရီပါ" အသင်းသည် အရေးကြီးသော ပြိုင်ဘက်အသင်းကို နိုင်ခဲ့၍ အပန်းဖြေစခန်းသို့ လာရောက်၍ အောင်ပွဲဆင်နွှဲကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ သူတို့ အားလုံး စုစု ပေါင်း ၁၁ ယောက် ဖြစ်သည် ။ သူတို့ သည် ပျော်ရွှင်ကြ ၍ ဘီယာများ သောက်ကြသည် ။

"ကဲ ငါတို့ ငတုံး "ဆင်"ဆီသွားပြီး ဝိုင်းဟား ကြရအောင်"ဟု "ဘုတရီပါ"က သူလူများကို ပြောလိုက်သည် ။

"သိပ်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ပဲ။ လူတွေကို ဘောလုံး ဂိုးတိုင်ထဲကို ဘယ်လိုဘောလုံးဝင်အောင် ကန်ရတယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ပြရမယ်"ဟု "စတန်မီ"က ဆိုသည် ။

"စတန်မီ"က သူ့အိတ်ထဲသို့ နှိုက်၍ သုံးပဲနီ ထုတ် လိုက်ပြီး ဘောလုံး ကန်ခအဖြစ် "ဆင့်"ကို ပေးလိုက်သည် ။

"သုံးပဲနီပဲလား။ ဘောတရီပါလို နာမည်ကျော် ဘောလုံးသမားတစ်ယောက်အတွက် သုံးပဲနီဆိုတာ အောက်လွန်းလှပါတယ်။ တို့ တွေ ပဲနီကြေးမဟုတ်ဘဲ ပေါင် ကြေးကစားကြရအောင်"ဟု ဆင်က ပြောလိုက်ရာ အား လုံးက သူ့ကို ဝိုင်းဟားကြသည် ။

"ဒါ ဒီကောင် ရူးမိုက်တာပဲ"ဟု "ဘာ့တရီပါ"က သူ့အသင်းသားများကို ပြောလိုက်သည်။ ။

ထို့နောက် သူတို့ သည် တစ်ယောက်လျှင် တစ်ပေါင် ကျစီ စုလိုက်ကြရာ ၁၁ ပေါင် ရရှိသွားပြီး ငွေအားလုံးကို စားပွဲပေါ် တင်ပေးလိုက်သည်။ ။ ဆင်ကလည်း သူ့အိတ်ထဲ မှ ၁၁ ပေါင်ကိုထုတ်ကာ စားပွဲပေါ်ရှိ "ဘာ့တရီပါ"တို့ အဖွဲ့သားများ တင်ထားသော ငွေပုံပေါ် ထပ်လိုက်ပြီး ဂိုးပေါက်ရှေ့တွင် ရပ်နေလိုက်သည်။ ။ "ဘာ့တရီပါ"က ဘောလုံးရှေ့တွင် ရပ်ကာ ဂိုးသွင်းရန် အသင့်ပြင်သည်။ ။ ။

"ဘော့ ... သူ့ကို ဂိုးသွင်းပြီး ပြလိုက်စမ်းပါ"ဟု "စတန်မီ"က အော်နေသည်။ ။

"ဘာ့တရီပါ" သည် ဘောလုံးနောက်သို့ဆုတ်ကာ ဂိုးတိုင် တိုင်ကိုချိန်၍ ဘောလုံးကို အရှိန်ဖြင့် ပြေးကာ ကန်ထည့်လိုက်သည်။ ။ ဘောလုံးသည် လေထဲသို့ မြောက်သွားကာ ဂိုးပေါက်ဝအရောက်တွင် "ဆင်"က ဘောလုံးကို မိမိရရ ဖမ်းမိသွားသည်။ ။ "ဘာ့တရီပါ ဂိုးမသွင်းနိုင်၍ ဘောလုံးကန်ခ ရှုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ။

"တော့ ထပ်ကြိုးစားချင်သေးလား။ ဒီတစ်ခါ ဘောလုံးကန်ခ ၂၂ ပေါင် ထားကြရအောင်။ ဘောလုံးဂိုး ဝင်ရင် ၂၂ ပေါင်တောင် ရမှာ ပါ" ဟု "ဆင်"က စိန်ခေါ်လိုက်သည်။ ။

မကြာမီ စားပွဲပေါ်သို့ ၂၂ ပေါင် ရောက်ရှိလာသည် နှင့် "ဆင်"က ဂိုးတိုင်ရှေ့တွင် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ။

စတန်မီက သော့ကို -

"ဒီမှာ ဘောကန်ဖိနပ်၊ ဝတ်ပြီးကန်လေ"ဟု ပြော ရာ "ဘာ့တရီပါ"

က "ကျေးဇူးပဲ။ ငါ့အတွက် ဘောကန်ဖိနပ် မလိုပါဘူး။ ဒီကောင် ဂိုးဖမ်း သမားမှ မဟုတ်ဘဲ။ သိပ်မိုက်မဲတဲ့ သူပဲ"ဟု ပြောဆိုသည်။ ။

ထို့နောက် "ဘာ့တရီပါ" သည် ဘောလုံးရှေ့သို့ ပြေးကာ ဘောလုံးကို ဂိုးတိုင်ဖြင့် ချိန်၍ အားကုန် ကန်ထည့် လိုက်သည်။ ။ ပထမ ကန်ချက်ထ က် ပြင်းသည်။ ။ ဘောလုံးသည် လေထဲတွင် ဝေ့ဝဲသွားပြီး ဂိုးပေါက်ရှေ့ အရောက်တွင် "ဆင်"က ဘောလုံးကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ရင်ဘတ်ဖြင့် အုပ်၍ ဖမ်းပြလိုက်သည်။ ။ ။

"ဘာ့တရီပါ" ဒေါသထွက်သွားသည်။ ။ သူ့မျက်နှာ နီမြန်းလာသည်။ ။ ထို့နောက် သူက -

"ငါ့ကို ဘောကန်ဖိနပ် ပေးစမ်း။ ဒီတစ်ခါဆို ဒီထုံထိုင်းမိုက်မဲတဲ့ ကောင် ငါ့ဘောလုံးကို ဖမ်းနိုင်မလားကြည့်" ဟု ကြိမ်းဝါးကာ သူ့လူများ ဆီသို့ လှည့်ကာ ဘောကန် ဖိနပ်တောင်းလိုက်သည်။ ။

လူအတော်များများ သည် သူတို့ နှစ်ဦး ဘောလုံး ကစားနေကြသည် ကို စိတ်ဝင်တစား စောင့်ကြည့်နေကြ သည်။ ။

"ဘာ့တရီပါ" သည် သူ့အပေါ်အင်္ကျီကို ချွတ်ကာ ဘောကန်ဖိနပ်ကို ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။ ။ စတန်မိက ပြစ်ဒဏ်ဘောပေးသည့် နေရာတွင် ဘောလုံးကို နေရာချနေသည်။ ။ ပရိသတ်မှာ အသက်ရှူဖို့ ပင် မေ့လျော့ နေသည် လား ထင်ရသည်။ ။ ဆိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက်။

"ဘာ့တရီပါ" သည် ဂိုးပေါက်ဝနှင့် ဘောလုံးကို ချိန်ဆကာ ပြေး၍ ဘောလုံးကို အားကုန် ကန်ထည့် လိုက်လေသည်။ ။ ဂိုးပေါက်ထဲသို့ သေနတ်ကျည်ဆန် ပစ်လွှတ်လိုက် သည့်အလား သူ့ကန်ချက်သည် ပြင်းလွန်းလှသည်။ ။

"ဆင်" သည် ဘောလုံးပေါ် ခိုင်မာထိုးဖမ်းလိုက်ရာ ဘောလုံးနှင့်အတူ မြေပေါ်တွင် လိမ့်သွားသည်။ ။

"ဂိုး"ဟု စတန်မီက အားကုန် အော်လိုက်သည်။ ။ သို့သော် ဂိုးမဝင်ချေ။ ။

"ဆင်" သည် ဘောလုံးကို ပိုက်လျက် ဖြည်းဖြည်းချင်း မတ်တတ်ထလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် သူသည် "ဘွတ်တရီပါ"အုပ်စု၏ ဘောလုံးကန် ကစားခရီးစဉ် စားပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော ငွေများကို ယူကာ -

"မင်္ဂလာညပါ"ဟု အားလုံးကို နှုတ်ဆက် လိုက်လေသည်။ ။ ပွဲကြည့်ပရိသတ်က လက်ခုပ်ဩဘာပေးကြသည်။ ။

ထိုနေ့မှ စ၍ "ဆင်"သည် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားလာသည်။ ။ မြို့ထဲတွင် လူတိုင်းက "ဆင်"ကို နာမည်ကျော်ဘောသမား "ဘွတ်တရီပါ"ကန်သွင်းသည့် ဘောလုံးများကို ဖမ်းယူနိုင်စွမ်းရှိသူအဖြစ် အမွမ်းတင်ပြောဆိုနေကြသည်။ ။

ဘောလုံးအသင်းအဖွဲ့ အများ အပြားက ဆင့်ကို သူတို့ ဘောလုံးအသင်းဆီ ဂိုးသမားအဖြစ် ပါဝင်ကစားရန် ဖိတ်ခေါ်ကြသည်။ ။ ဆင်က လက်မခံခဲ့ပေ။

တစ်နေ့တွင် "ဘွတ်တရီပါ"၏ ဘောလုံးအသင်းက ဆင့်ကို သူတို့ အသင်း၏ ဂိုးသမားအဖြစ် ပါဝင်ကစားရန်ပြောသည်။ ။

"ကျွန်တော် ခင်ဗျားတို့ အသင်းဝင်ပြီး ဂိုးသမားအဖြစ် မကစားချင်ပါဘူး။ ။ အသင်းကို စီမံအုပ်ချုပ်သူအနေနဲ့ ဆိုရင်တော့ ဖြစ်နိုင်မယ် ထင်ပါ

တယ်"ဟု ပြောဆိုသည်။ ။

နှစ်အနည်းငယ်အကြာတွင် ဆင့်ပြောစကားသည် မှန်ကန်လာခဲ့လေသည်။ ။ ဆင်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝလာကာ မြို့မျက်နှာဖုံးလူကြီး ဖြစ်လာသည်။ ။ သူသည် မြို့တော် ဘောလုံးအသင်း၏ ဒါရိုက်တာ တစ်ယောက်အဖြစ်လည်း အရွေးချယ်ခံခဲ့ရသည်။ ။ ဆင်က မြို့တော်ဘောလုံးအသင်း၏ ဘဏ္ဍာငွေများကို ထိန်းသိမ်းရသည်။ ။

နွေရာသီ ကုန်ဆုံးချိန်လောက်တွင် ဘောလုံးပွဲရာသီ စတင်ပြီဖြစ်သည်။ ။ စက်တင်ဘာလ တစ်နေ့ နံနက်ခင်းတွင် ဘောလုံးသမားများ သည် အသင်းသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။ ။ သူတို့ သည် အသင်းဒါရိုက်တာအသစ် မစ္စတာဆင်ဒေါ့နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံကြသည်။ ။ ဆင်က သူတို့ ကို တစ်ဦးချင်းစီ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်နေလေရာ "ဘုတရီပါ" အလှည့်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။ ။

"ဒါက "ဘုတရီပါ"၊ အလယ်ရှေ့တန်းက ကစားတဲ့ နာမည်ကျော် ဘောလုံးသမားတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်"ဟု ဒါရိုက်တာအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးက ဆင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ။

ဆင်သည် သူ့ရှေ့တွင် ရပ်နေသော "ဘုတရီပါ" ကို ကြည့်လိုက်ကာ -

"ရှေ့တန်းအလယ်က ကစားသူ ဟုတ်လား။ ရှေ့ တန်းအလယ်က စားသူဆိုရင် သူ့ကို ဝယ်နိုင်၊ ရောင်းနိုင် ပါတယ်"ဟု ပြောဆို လိုက်လေသည်။ ။ "ဘုတရီပါ" သည် တစ်ချိန်က သူပြောခဲ့သော "ငါ ဂိုးဖမ်းသမားကို ဝယ်နိုင်၊ ရောင်းနိုင်တယ်"ဟူသော စကားကို သတိရသွားသည်။ ။ အဆိုပါစကားသည် သူလွဲမှားစွာ ပြောဆိုခဲ့သော သူ့လက်သုံးစကား ဖြစ်သည်။ ။ ကျောင်း ဘောလုံးအသင်းမှ "ဆင်"နှုတ်ထွက်တွန်းထိုး ပြောကြား

ခဲ့သော စကားမှားဖြစ်သည်။ ယခု သူဝဋ်လည်ပေပြီ။

"စတန်မီ"က "ဘွဲ့တရိပါ"၏ နားနားသို့ကပ်ကာ "မင်းတခြားအသင်းပြောင်းဖို့ ရှာရတော့မယ် ထင်တယ်။ ဒါရိုက်တာဆင်ဒေါက်က မင်းကို ရောင်းတော့မယ်"ဟု တိုးတိုးကလေး ပြောသည်။

သို့သော် ဒါရိုက်တာဖြစ်သူ ဆင်ဒေါက်သည် "ဘွဲ့တရိပါ"၏ လက်ကို ဆွဲကိုင်၍ ပြုံးရယ်နှုတ်ဆက် ပွေ့ဖက် ကာ "ဘွဲ့တရိပါ"အား -

"တို့ တွေ ဘောလုံးပွဲတိုင်း နိုင်ပြီး နောက်ဆုံး အောင်ပန်းကို ဆွတ်ခူးနိုင်အောင် ညီညီညွတ်ညွတ် ကစားကြစို့လားနော်"ဟု ပြောဆို လိုက်လေသည်။

[Bill Naughton cd The Goalkeeper's Revenge and other stories စာအုပ်မှ The Goalkeeper's Revenge.]
